

Onemocnění vzniká jako následek chronického zánětu průdušek, zánětu respiračních bronchiolů, bronchiálního astmatu. Je charakterizováno ztížením výdechu a jeho zpomalením. Onemocnění je častější u mužů, ale u žen přibývá vzhledem k rozšiřujícímu se kuřáctví. K rizikovým faktorům patří kouření, pracovní prostředí (chemické provozy, těžba uhlí), znečištění životního prostředí. Základní změnou je emfyzém - dilatace dýchacích cest distálně od respiračního bronchiolu a rozrušení sept mezi plicními sklípky. K tomuto dochází působením proteáz - enzymů štěpících bílkoviny - které se uvolňují v průběhu zánětu. Za obstrukcí, dochází k překrvení plicních sklípků, stěny sklípků jsou destruovány, vznikají velká vzdušná ložiska - plicní emfyzém (rozedma plic). Vnitřní povrch alveolů pro výměnu plynů se postupně zmenšuje. V klinickém obraze tomuto odpovídá chronický kašel s vykašláváním hlenu, ztížení výdechu (zánětlivá sekrece v bronších), námahová, později i klidová dušnost, cyanóza (omezování respirační plochy), hypertrofie pravé komory (krev protéká plicním řečištěm proti většímu odporu).